

Hoofdstuk 1

Ruben heeft kassadienst. Hij heeft het druk.

Aisja loopt langs en stopt plagend een propje in zijn nek.

‘Hé, houd daar eens mee op, schoonheid’, zegt Ruben.

Hij kijkt haar niet aan en gaat verder met scannen van de boodschappen.

Aisja loopt door naar haar kassa.

Zij moet haar kassa openen, want de rij bij Ruben is te lang.

Er staan *een stuk of* zeven klanten voor zijn kassa.

Van de bedrijfsleider mogen er maximaal vijf klanten in een rij staan.

Zijn het er zes, dan moet een nieuwe kassa open.

Ruben haalt het propje uit zijn nek.

‘Dat is dan negen euro en veertig cent, mevrouw. Wilt u de bon?’

Snel gooit Ruben het propje achterover naar Aisja en kijkt even.

Hij lacht naar haar.

Aisja lacht terug en bloost.

Vlug drukt zij de *schakelaar* van de kassa in.

Ze toetst haar pincode in en roept naar de klanten:

‘Deze kassa is open, komt u maar.’

Aisja vindt Ruben leuk, erg leuk zelfs.

Hij heeft een leuke kop, ziet er goed uit en is altijd vriendelijk.

Hij doet niet stoer en praat gewoon met haar.

Dat is met de jongens van de vulploeg wel anders.

Samen werken Ruben en Aisja een *poos* door.
Aisja stopt weer als er bij Ruben nog maar één klant staat.
Ze zet het bordje neer: 'Deze kassa gaat sluiten.'

Hoofdstuk 2

Na haar laatste klant gaat Aisja terug naar de kaasafdeling.

Daar werkt ze samen met Isidora.

Isidora is bezig de snijmachine te *demonteren*.

Er is een stuk plastic tussen de messen gekomen.

Dus moet Isidora de machine uit elkaar halen.

Aisja ziet dat het *snoer* van de machine nog naar het stopcontact loopt.

Ze schrikt en roept: 'Ho, stop, niet meer aankomen!

Eerst moet de *spanning* eraf.'

Snel trekt ze de stekker uit het stopcontact.

Isidora vindt dat Aisja zich niet zo moet aanstellen.

Ze heeft de snijmachine toch met de schakelaar *uitgeschakeld*.

Maar Aisja weet wel beter.

Ze werkt al wat langer bij deze afdeling.

De vorige medewerkster is met negen vingers vertrokken!

Aisja kijkt op haar werklijst. Ze moet kaas raspen en de voorraad nog controleren.

Eerst even gauw de kaas raspen.

Ze zet de rasp klaar en kijkt of hij wel *stabiel* staat.

Dan *stelt* ze de messen *af*.

Laurens loopt langs en pikt snel een paar kaasblokjes.

Eigenlijk mag dat niet. Maar Aisja zegt er niets van.

Vaak komt Laurens dan met een nare opmerking.

Vorige keer deed hij ook al zo vervelend.

Toen riep hij in een volle kantine dat Aisja verliefd is op Ruben.

Dat is wel zo, maar Aisja wil niet dat Ruben dat weet.

En ze wil helemaal niet dat de anderen het weten.

Raar eigenlijk dat Laurens en Ruben vrienden zijn.

Ze zijn zo verschillend. Ruben is altijd vriendelijk en vol humor.

Laurens is altijd pesterig.

Gelukkig loopt Laurens nu snel door.

Hij moet karton pletten, weet Aisja.

Er worden altijd veel spullen in dozen bezorgd bij de supermarkt.

En als die dozen leeg zijn moeten ze door de kartonmachine.

Daarin worden de dozen platgeperst om ruimte te *besparen* in de papiercontainer.

De pletmachine is een fantastische *uitvinding*.

Met veel *kracht* wordt het karton in elkaar geduwd.

Zo blijft er van de dozen niet veel over.

Een grote stapel dozen past dan makkelijk in één container.

Maar voordat de jongens gaan pletten, is het feest.

Dan hebben ze dozegevecht.

De jongens gooien de dozen naar elkaar toe.

Het is al *herhaaldelijk* een grote chaos geworden met veel gejoel en geschreeuw.

Aisja hoort de jongens nu ook weer.

De dozen zullen wel weer door de lucht vliegen.

Het geschreeuw *weerkaatst* in de goederenhal.

De hal *fungeert* als een soort versterker van geluid.

Het gejoel is ook in de supermarkt te horen.
De bedrijfsleider loopt rustig naar de hal, doet de deur open en gaat naar binnen.
‘Kom op jongens. Het is mooi geweest. Nu de dozen in de machine.’
Ze gooien samen de dozen in de pletmachine.
Alleen vaste medewerkers mogen de knoppen van de machine bedienen.
Laurens is degene die nu aan de beurt is. Hij *bepaalt* of het veilig is.
Hij roept: ‘Stop, allemaal aan de kant.’
Hij kijkt of iedereen ver genoeg van de machine staat.
Dan pas *schakelt* hij de machine *in*.

Aisja merkt dat de rust terug is in de hal en gaat verder met haar werk.
Ze legt de bakjes geraspte kaas in de vitrine.
Dan vraagt ze aan Isidora:
‘Zal ik je helpen met het *monteren* van de snijmachine?’
Maar Isidora zegt dat ze dat wel zelf kan.
‘Ook goed’, zegt Aisja, en zij loopt naar de servicebalie.
Daar staat Romy. Zij is de directe baas van Aisja.
Aisja zegt dat ze klaar is bij de kaasafdeling.
Romy kijkt op de klok die achter haar hangt.
Het is een enorme klok met grote *wijzers*.
De eerste keer dat Aisja de klok zag, moest ze erom lachen.
‘Het is halfzes. Er komt zo een *piek* in de drukte’, zegt Isidora.

‘Dan wil iedereen nog even snel boodschappen doen na het werk.

Ga nog maar een uurtje achter de kassa.’

Fijn, denkt Aisja. De kassa is veel leuker dan de kaasafdeling.

Bovendien, dan zit ze weer naast Ruben.

Als het een beetje rustig is, kunnen ze misschien nog even samen praten.